Zdaj se oglasi Cera in tožljivo reče;
Cera:
Julka je rekla, da je Hedvika lepa, jaz sem pa rekla, da je bila naša mama lepša.

Janka in Julka se takoj postavita in zavpijeta:
Ne, naša je bila lepša!

Na zidu visita dve veliki, ovalni poročni sliki. Na eni je Štefuc s prvo ženo Julko, na drugi pa z ženo Katro. Ženi, ki sta bili sestri, sta si nenavadno podobni: obe gledata z enakim vdanim pogledom, obe se nasmihata z enakim toplim nasmehom.

Štefuc gleda sliki, medtem ko otroški glasovi še zmeraj trdijo vsak svoje. Štefuc pogleda po otrocih in ukaže;
Štefuc:
Mir!

TISTEGA LEPEGA DNE
(1962)

režija France Štiglic
scenarij France Štiglic in Andrej Hieng
direktor fotografije Ivan Marinček
glasba Alojz Srebotnjak
produkcija Viba film
tehnični podatki 35 mm, črno-beli, 1:1,66
dolžina 83 minut

nariši svoj zgodboris – storyboard

Komedija *Tistega lepega dne* je pripoved o ljubezenskih zapletih v času fašistične okupacije v vasi na Primorskem. Režiser in drugi ustvarjalci filma si pri uresničitvi in snemanju prizorov velikokrat pomagajo z zgodborisom, ki ga imenujemo tudi *storyboard*: to je slikovni prikaz oziroma skiciranje besedila, zapisanega v snemalni knjigi. Spodaj boste našli zapis iz snemalne knjige filma *Tistega lepega* dne. Glavnemu junaku filma Štefucu sta umrli že dve ženi, ki sta bili sestri, z vsako od njiju pa je imel po dve hčerki. V prizoru se Štefuc sooči z nemirom, ki ga povzročajo njegove štiri hčere. Ob zapisu dogajanja in dialogov narišite oz. skicirajte, kako si predstavljate posamezne kadre v filmu.

Slovenska kinoteka – filmski muzej
Miklošičeva 28, Ljubljana
www.kinoteka.si

Pred Štefucevo hišo, dan, sonce.

Štefuc stoji pred hišo in razmišlja;
Štefuc:
Le kaj ima za bregom? …

zmoti ga otroški vrišč iz hiše.
Otroci se pričkajo, da se jih sliši ven iz hiše;
Otroci:
Naša! Ne, naša! Naša! Naša!

Štefuc zmaje z glavo in se požene po stopnicah v hišo.

V hiši, dan.

Otroci si v sobi stojijo nasproti dva in dva – ter trmasto kričijo drug na drugega;
Otroci:
Naša! Naša! Naša! Naša!

Štefuc prihiti v sobo in se razjezi nad njimi;
Štefuc:
Kaj pa je spet?!

Otroci se spogledajo in utihnejo

Po kratkem premolku Janka zmigne z rameni;
Janka:
Nič!
in Julka prav tako;
Julka:
Nič.

Štefuc pomirljivo in hkrati naveličano;
Štefuc:
Kaj se pa potem derete!